

Alfa

Nichita Stănescu

Mai departe, mai aproape de centrul
spațiului,
inima mea se consumă.

Capul meu, ca o flacără de lumânare,
mereu își pierde ochii fierbinți
arzând mâinile tale nevăzute.

El își hrănește lumina
din seninul trunchi
pe pământ și pe mare.

Minunată pradă și sprijin
al foamei- pământul -
Minunat prilej de sete - marea.
Flacără înceată, pierzându-și ochii
mereu fierbinți,-
arzându-ți mâinile.